

Sygn. akt II Ca 40/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 lutego 2014 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. II Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSA A.Lisiecki

po rozpoznaniu w dniu 4 lutego 2014 roku w Piotrkowie Trybunalskim w postępowaniu uproszczonym na posiedzeniu niejawnym

na sprawy z powództwa (...) w B. w S.

przeciwko D. S.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Opocznie z dnia 28 listopada 2013 roku sygn akt I C 467/13

oddala apelacje i zasądza od powoda (...) w B. w S. na rzecz pozwanej D. S. kwotę 300 zł (trzysta złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

Sygn. akt II Ca 40/14

UZASADNIENIE

Powód (...) z siedzibą w S. wnosił o zasądzenie w elektronicznym postępowaniu upominawczym od pozwanej D. S. kwoty 2.168,86 zł wraz z kosztami sądowymi.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 17 sierpnia 2011 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie zasądził od pozwanej D. S. kwotę 2.168,86 zł w tym kwotę 1.411,02 zł z ustawowymi odsetkami do dnia 20 czerwca 2009 r. oraz kwotę 757,84 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 24 maja 2011 r. i kwotę 630 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Na skutek sprzeciwu wniesionego przez pozwaną Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie postanowieniem z dnia 9 sierpnia 2013 r. stwierdził utratę mocy nakazu w całości i przekazał sprawę do Sądu Rejonowego w Opocznie.

W postępowaniu przed Sądem Rejonowym w Opocznie pozwana wносиła o oddalenie powództwa podnosząc zarzut przedawnienia roszczenia.

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Rejonowy w Opocznie oddalił powództwo i zasądził od strony powodowej (...) w B. w S. na rzecz pozwanej D. S. kwotę 617,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 6 lutego 2006 r. pozwana D. S. zawarła z (...) SA umowę kredytu na zakup towarów na łączną kwotę 4.280 zł. Zgodnie z zawartą umową kredyt ten winna spłacić w 20 miesięcznych ratach poczynając od 6 marca 2006 r. po 214 zł każda. Termin spłaty kredytu upłynął z dniem 6 października 2007 r.

Umową z dnia 19 czerwca 2009 r. (...) SA sprzedał swoje wierzytelności w tym między innymi wynikające z umowy nr (...) z siedzibą w S.

Skoro pozwana w tym terminie nie spłaciła zadłużenia to oznacza, że od 7 października 2007 r. pozostawała w zwłoce i że wierzyciel powinien w okresie 3 lat podjąć czynności mające na celu wyegzekwowanie należności. Zgodnie bowiem z art. 118 k.c. roszczenie podmiotów prowadzących działalność gospodarczą przedawnia się z upływem 3 lat, a więc w przypadku pozwanej z dniem 7 października 2010 r.

Powód załączył do pozwu tylko jedno wezwanie do zapłaty z dnia 21 lipca 2010 r. bez dowodu doręczenia tego wezwania dla pozwanej. Z dokumentów załączonych do sprzeciwu wynika natomiast, że już w 2006 r. pozwana mieszkała i pracowała w Anglii. Nie można więc uznać, że powód wykazał, iż wzywał pozwaną do zapłaty należności.

Sąd Rejonowy dodatkowo zauważył, że dopiero w piśmie procesowym z dnia 29 listopada 2013 r., a więc już po wydaniu wyroku powód podjął próbę wykazania braku skuteczności zarzutu przedawnienia mimo, że zarzut ten był podnoszony przez pozwaną w sprzeciwie, że zawiadomienie o terminie rozprawy powód otrzymał na 14 dni przed terminem rozprawy oraz, że jest reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika.

Okoliczności podniesione w piśmie pełnomocnika powoda już po wydaniu wyroku w sprawie nie mogły być przedmiotem ustaleń i rozważań sądu.

Na podstawie dowodów, które powód przedstawił do daty wyroku należy roszczenie powoda uznać za przedawnione i oddalić na mocy art. 118 k.c.

O kosztach procesu Sąd Rejonowy orzekł na mocy art. 98 k.p.c.

Pełnomocnik powoda zaskarżył wyrok w całości..

Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

- nieważność postępowania tj. art. 379 pkt 5 kpc przez pozbawienie powoda możliwości obrony jego praw i w związku z tym naruszenie przepisu postępowania tj. art. 217 § 1 kpc wskutek nie doręczenia powodowi pisma procesowego pozwanego i zamknięcie rozprawy, uniemożliwiając powodowi podniesienie zarzutów na okoliczność przerwania biegu przedawnienia, co miało wpływ na wynik sprawy;

Wskazując na powyższe wnosił o:

1. uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania,
2. zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania procesowego, z uwzględnieniem kosztów postępowania I i II instancji.

Na podstawie art. 381 k.p.c. powód wnosił o przeprowadzenie dowodu z postanowienia Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Opocznie umorzeniu postępowania egzekucyjnego z dnia 17.06.2008 r. znajdującego się w aktach egzekucyjnych o sygn. akt: I KM 459/07 dot. postępowania egzekucyjnego prowadzonego przeciwko D. S. przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Opocznie przy ul. (...), (...), na okoliczność wykazania, iż w niniejszej sprawie doszło do przerwania biegu przedawnienia roszczenia.

Pełnomocnik pozwanej w odpowiedzi na apelację wnosił o jej oddalenie i zasądzenie kosztów procesu za instancję odwoławczą.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje: apelacja nie jest uzasadniona

W ocenie Sądu II instancji nie jest uzasadniony zarzut apelującego nieważności postępowania, który to zarzut autor apelacji uzasadniał pozbawieniem go przez Sąd Rejonowy możliwością obrony jego praw.

W tym miejscu podnieść należy, że pełnomocnik powoda o terminie rozprawy przed sądem pierwszej instancji został powiadomiony prawidłowo. Odpis pisma pełnomocnika pozwanego został mu doręczony 3 dni przed terminem rozprawy. Tymczasem z akt sprawy wynika, że pełnomocnik powoda nie stawiał się na wyznaczonym terminie rozprawy, ani też nie złożył przed jej terminem pisma procesowego, w którym stosownie do treści art. 232 k.p.c. obowiązany był wskazać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodził skutki prawne.

Nie ma racji strona powodowa, iż w niniejszej sprawie Sąd Rejonowy uniemożliwił powodowi ustosunkowanie się do podniesionego przez pełnomocnika pozwanego zarzutu przedawnienia roszczenia. Jak to już wyżej podniesiono strona powodowa miała możliwość podjęcia stosownej akcji dowodowej dla obrony swego roszczenia do chwili zamknięcia rozprawy. Znamiennym jest, że stosowna akcja dowodowa została podjęta przez pełnomocnika powoda dopiero po dacie wydania wyroku przez Sąd i instancji.

Sąd II instancji nie mógł przeprowadzić wnioskowanego w apelacji dowodu z dokumentu, który to miał uzasadniać przerwanie biegu przedawnienia. Przepis art. 381 k.p.c. dotyczy bowiem nowości (a więc, nowych faktów i dowodów). Za nowe fakty i dowody orzecznictwo Sądu Najwyższego i poglądy doktryny zgodnie uznają takie, które nie istniały wcześniej lub o których istnieniu stronie nie było wiadomo w toku postępowania przed sądem pierwszej instancji pomimo dołożenia staranności w zakresie zbierania dowodów (patrz H. Pietrkowski, *Metodyka pracy sędziego w sprawach cywilnych*, LexisNexis, Warszawa 2012, wydanie 6, s. 580).

Strona powodowa w ocenie Sądu Okręgowego takowej staranności w zakresie zbierania dowodów uzasadniających wniesione roszczenie nie dochowała.

Z tych wszystkich względów i na podstawie art. 385 k.p.c. Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji.

Żądanie pełnomocnika pozwanego zasądzenia od strony powodowej zwrotu kosztów procesu za II instancję z uwagi na wynik postępowania apelacyjnego jest zasadne – art. 98 k.p.c.